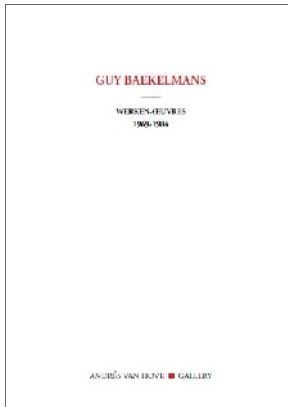

Guy Baekelmans

Andrés Van Hove Gallery, Antwerpen
09.03.2013 - 14.04.2013

De galerie Andrés Van Hove is verheugd voor de eerste keer een overzicht te kunnen tonen van de werken uit de eerste vier grote fases van Guy Baekelmans' kunstpraktijk.

Guy Baekelmans (°1940) was in de jaren 1950 een leerling van Octave Landuyt, een schilder die bekend werd met zijn fantastische figuratie. In het begin van de jaren 1960 en gedurende meer dan zeven jaar, verdiepte Baekelmans zich in de fotografie om afstand te kunnen nemen van de invloed van zijn meester. In 1969 keerde hij echter terug naar de schilderkunst met een reeks werken getiteld *Figures and forms*. Het oppervlak van deze eerste doeken bestond uit figuren in vogel- en kikvorsperspectief en uit sculpturale en architecturale vormen die een visuele verwerking waren van emotionele spanningsvelden. Ondanks het kunstkritische en commerciële succes van deze dynamische werken in speelse pop kleuren, liet Baekelmans de menselijke figuratie al gauw voor wat ze was om enkel nog de abstracte elementen te behouden. Vervolgens werden zijn composities gekenmerkt door een antagonisme tussen een vaste structuur en bewegende beelden die leken te ontsnappen aan de omgevende ruimte. Tussen 1971 en 1972 evolueerde Baekelmans' werk naar een reeks schilderijen en plexiglas sculpturen getiteld *Tensive Spaces*. De organische vorm werd erin samengedrukt tot ze verdween en plaats liet aan louter geometrische vormen binnen een vierhoekige ruimte met een centraal vluchtpunt.

Voor Baekelmans zou het constructivisme een steeds belangrijkere rol gaan spelen. Dit was voor hem niet zozeer een esthetische of ideologische keuze maar eerder het resultaat van de evolutie van zijn praktijk en zijn denken. In 1972 was hij samen met de Belg Guy Vandenbranden en de Duitser Pierre de Poortere één van de stichters van het Internationaal Studieceterum voor Constructieve Kunst in Antwerpen. Uit zijn schilderijen in acrylverf en zijn zeefdrukken van de reeks *Plane structures* bleek zijn dubbele interesse voor het kinetisme en voor geometrische composities met een perspectief in een enkel vluchtpunt. De toeschouwer van zijn werken werd geconfronteerd met een visie op de materiële en immateriële wereld die terugging op de harmonieregels. Vanuit een passie voor zowel science-fiction als voor de gulden snede, ontwikkelde Baekelmans een uiterst kleurrijk universum dat sterk neigde naar het architecturale. Zijn werk bevatte evenveel invloeden van de grote Europese renaissance meesters als van de moderne urbanisten. Met net zoveel speelsheid als ernst, draaide hij zijn schilderijen soms zelfs een kwartslag om nieuwe mogelijkheden uit te proberen en andere horizonten te ontdekken.

Zijn onophoudelijke plastische en filosofische zoektocht bracht hem van 1977 tot 1984 tot

zijn *Constructed interactions*. Ze vormden een logisch vervolg op zijn architecturale schilderijen maar waren gekenmerkt door een vluchtpunt buiten de compositie. Het oog van de toeschouwer werd misleid door ogenschijnlijk platte oppervlakken die toch in reliëf uitgevoerd bleken. Van dan af beperkte Baekelmans' palet zich tot zwart, wit, rood en ultramarijn, kleuren waaraan hij symbolische waarden toekende die zijn kosmische visie op de wereld weerspiegelden. Zijn *Constructed interactions* werden tentoongesteld in het I.C.C. van Antwerpen, in diverse Europese kunstcentra en in Tokio. De critici onthaalden de werken als getuigen van een origineel en uniek constructivistisch denken. Toch zou men Baekelmans' werk ook in verband kunnen brengen met dat van Georges Vantongerloo, zijn illustere voorganger die net als hij voorstander was van een dialoog tussen de ruimte en het oneindige.

Simon Delobel